

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . . 45 Leu
Egy hóra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyiltér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAS REGGEL.

A SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
a SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloșcă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Szakadék előtt...

Az a hír, amely az európai gazdasági hegemoniáért immár évek óta folyik, múlt vasárnap délből pontban tizenkét órakor fegyverletétellel végződött. A gyengébb fél kapitulált. Anglia nem bírja tovább és ezt hivatalosan be is jelentette.

Anglia vasárnap nem dolgozik. Angliában a vasárnap olyan szent és nagy ünnep, mint amilyen nálunk a karácsony és mégis vasárnap délből tizenkét órakor tette közzé történelmi jelentőségű kommunikéjét az angol Jegybank és azért ilyen sietve, mert hétfőig kommunikéjével már nem várhatott. A fegyverletételnek a hétfői tőzsdenyitás előtt meg kellett történni.

Vasárnap délből az angol Jegybank közölte a világgal, hogy kamatlábát négy és fél százalékról hatra emelte fel és közölte továbbá, hogy az arany kifizetését bizonytalan ideig szünetelteti.

Ennél súlyosabb pénzügy-politikai aktus az utolsó ötven esztendőben még nem történt. Az angol Jegybank hivatalosan és nyilvánosan bejelenti, hogy a fontot, amely a különböző országokban cirkulál, nem hajlandó arannyal honorálni.

Ime kapitulál az a nagyhatalom is, amely annak idején legtevékenyebb fegyveres szövetsége volt annak a há-

borus blocknak, mely a „nagy” győzelem árán résztvevő Európa testének feldarabolásában.

Európa pénzes zsákja megkorhadott és leborul a gall kakas pénz-bálványa előtt. A nyomor, a megpróbáltatás polyp karjai fojtogatják az európai nemzetek sorait csak azért, mert a gazdasági hegemoniában nem akar egyik sem meghátrálni. És végül a nagy pénz-oligarchia leteszi a fegyvert és meghajlik a pénz-őfelsége előtt.

Rettenetessé teszi ugyanez az ezt a pánikszerű helyzetet a kitört japán-kinai háború. A sárga milliók országát csak hetekkel ezelőtt tizedelte meg az árvíz és az éhség, most pedig ráadásul Japán ereszt rá az újabb csapást: a háború furiáit.

Kína felvette az odadobott kesztyűt és kijelentette, hogy feláldoz 20 millió embert, de nem engedi át Mandzsuriát a japán hatalmi éhségvágyának.

Egyik felől a pénz, a másik felől a hatalomért való versenyfutás képezi a világ nagy piacán a szomorú látványosságot.

Mi, akik távolállunk az események központjától, megroggyant térdekkel álljuk a pusztító számum szelét és csak azt érezzük, hogy szakadék szélén állunk.

Vajon lesz-e kéz, mely vissza tud rántani a zuhanás elől?

A renegát magyar sajtó fantáziái.

Egyik csehszlovákiai magyar nyelvű lap, amely a cseh kormány zsoldjában áll, arról ír, hogy Károlyi rövidesen lemond és helyébe Gömbös hadügyminiszter következik. A lap szerint a kormányzó Gömböst tejhatalommal ruházná fel. Ebben az esetben Gömbös a katonai diktatúrát vezetné be!?

A cseh zsoldban álló „magyar” lap cikkének nincs egyéb célja, mint az, hogy külföldön rontsa a magyar érdekeket.

Magyarország revans-háborúra készül... — írja a Patria

A „Patria”, amely a nemzeti parasztpárt erdélyi hivatalos lapja, „Magyarország revans háborúra készül” címen fantasztikus cikket közöl Magyarország titkos fegyverkezéséről.

A lap azt írja, hogy a Károlyi-kormány folytatja Bethlen politikáját a titkos fegyverkezésben. Ugyanez a lap azt közli, hogy Magyarországon 32777 tisztet és altisztet tartanak fenn 2223 közkatonára részére.

Végezetül kijelenti, hogy a magyar költségvetésnek 51 százalékát használják fel a revansháború előkészítésének céljaira.

APatria tendenciózus cikkéhez nem kell kommentár.

A cipcerek hazájában...

Irta: (s.-é.)

(2.)

El voltam készülve a jeges fagyosságra, ami Iglón vár reám. Ugy meghatott a meleg jóság, kedvesség, a mellyel fogadtak, elhalmoztak, körülvettek, — szolga, tanárok, igazgatók —, hogy hangos sírásra fakadtam.

Az uram este jött haza Lőcséről. Megdöbönt a kivilágított lakástól. Az összes tanárnak a képzőtől nálam voltak. Elhalmoztak virággal és egy egész cukrászdával.

Azt az örömet nem lehetne leírni, mikor szegény uram belépett és meglátott vidáman, jókedvvel, egész otthoniasan engem.

A tanárok nagy része, a portás és mi „jövevények” voltunk.

A cipcerek, a bennszülöttek, így hívták az ország különböző-részeiből oda helyezett tisztviselőket. De voltunk is elegenden „jövevények” Iglón.

Képzőnél, gimnáziumnál, más iskoláknál, bíróságnál, katonaságnál, vasutnál.

A bennszülött cipcerek nagyon nehezen barátkozó, hideg nép volt. Fagyosan, tartózkodva fogadták az idegen „jövevényeket”. De ha megbarátkoztak, felmelegedtek, olyan őszinte tartós barátság nem létezett, mint az övék.

Volt egy drága öreg orvosunk. Ha volt beteg, ha nem mindennap kétszer, délelőtt délután benézett. Napjához tartoztunk.

Mindenütt elmondotta:

— Annyira szeretem azokat a góbékat, muszáj egy-egy percere benéznek, délelőtt, délután...

Rengeteg háza volt. Járt a betegeit. Ha tovább nem jöhetett, a kapun bekiáltott és szaladtunk ki hozzá.

Egy ízben súlyos beteg voltam. Napokig tőlünk hívták a betegeihez, ha szükség volt rá. Minden idejét az ágyam mellett töltötte, a kezemet fogta. Nem feküdt le éjszakákon át.

Még két jónevű cipcer orvos, kéretlen jöttek, hallva súlyos bajomat. Naponta többször benéztek, tanácskoztak az öreg doktorbácsival és a műtétet is együtt végezték.

Vasárnap volt éppen.

Ebédlőnk és kis szalonunk tele volt templomból jövő asszonyokkal, kik nesztenül jöttek és néma csendben imádkoztak érettem.

Szegény uram könnyes szemekkel sugta a fülembé:

— Ne féljen szívem, hiszen a fél Igló ma magáért imádkozik!

A férjek a kapunk előtt sétálgatva, várták imádkozó asszonyaikat.

És az iglói asszonyok imája szállt a magas Tátrák felett — fel egészen az égig.

Három hónapig feküdtem és mind a három járt felváltva naponként.

Egy fillér honoráriumot se fogadtak el a „jövevény” betegtől. Sőt a doktorok feleségei diétás kosztot küldtek felváltva nekem.

A fél Igló borokat, meg tortákat küldött a nagybeteg „jövevény” tanárnénak. Néha összegyűlt annyi nyálánság, hogy az uram a tanulókat megvendégelte vele.

Soha életemben jobb lelkű embereket nem ismertem. Az ember érezte, hogy olyan

tiszta a szeretetük, mint a magas Tátra levegője. A református jövevények nagyon összetartottak. Református templom és pap akkor nem volt Iglón.

Két-három hétben hozattunk Kassáról egy fiatal református papot és az predikált nekünk az evangélikus templomban, melyet mindig testvéri szeretettel felajánlottak arra az alkalomra.

A református jövevényeknek kötelező volt először a református családoknál vizitálni.

A legelőkelőbb református család a csendőrezredesé volt. Azután a többi jött. Birók, tisztek, tanárok, a város kapitány, aki egy alföldi református papnak volt a fia, stb. — „Jövevények” mind.

Először az ezredeseket viziteltük meg. Soha életemben nem láttam szebb asszonyt. Se olyan igazán uri asszonyt, mint az ezredesné volt.

Gyakran rendeztünk estéket mi, reformátusok, hogy pénzt gyűjtsünk papot hozatni.

Abban az időben nagy divat volt Iglón a „nagy kávé és a „kis kávé”.

Az ezredesné, a képzőigazgatóné, aki előkelő csallóközi leány volt; egy pár gyárosné, birtokosné, egy pár magasabb rangú katonatisztné; gazdag cipcer ügyvédnek; orvosné; a Csorba-tó bérloñéje, minden hónapban rendeztek egy „nagy kávé”.

Negyven, ötven asszony volt egy ilyen kávé. Leányok és csak nőlen urak. Azok segítettek a leányoknak az asztal körül, különben békítés szobaleányok forgolódtak,

Borzalmas szerencsétlenség benzintöltés közben.

A kapitány özvegye rokonát akarta Brassóban meglátogatni és utja a kézdivásárhelyi kórházba vezet...

Szerdán éjszaka 2 óra tájban a Csernátón-utcai, „Petrolifera” benzinkutár előtt egy teherautó állott meg, hogy benzint vegyen fel. Benzintöltés közben az autóban ülő asszony ruhája lángbaborult és a csendes éjszakában egy tragikus eset megdöbbentő filmje pergett le.

Sósmezőről indul az autó ...

Vrenceanu Nicolae sósmezői autótulajdonos szülővel szokott kereskedni. Szerdán is megrakta autóját szülővel, hogy azt Brassóba vigye.

Nála lakik albérletben Pinolopa Gh. Dumitriu asszony, egy tecuci kapitány özvegye, aki kérte, hogy vitesse be őt is autóján Brassóba, hol szeretné rokonait meglátogatni.

Este 10 órakor ültek autóba és éjjel 2 órakor érkeztek meg Kézdivásárhelyre. Közben a benzin elfogyott és a „Petrolifera” előtt megállva, felzörgették annak kezelőjét, Oancea Octaviát.

A raktárkezelő szolgálatrakészen áll munkához. Beigazítja az óramű szerkezetre járó benzintadó tartályt és az összekötő szivattyút átadja az autótulajdonosnak, aki egyben mint soffőr is, — hogy adott pillanatban átvezesse az autó ülése alatt rekvő benzintartóba. A soffőr az ülést felemelte, lecsavarta a tartály szájának a csavarját, azonban mielőtt ezt összekötötte volna a benzint átvételező csővel, a szivattyuban levő, mintegy öt liter tartalmu benzin ráömlött a volán mellett ülő asszonyra.

A viharlámpa lángja meggyújtja a benzint.

Az asszony az ölében tartott egy úgynevezett viharlámpást, amit erre felé gazdánk az istállóban szoktak használni, amit azért hoztak Vrenceanu és utasa magukkal, hogy az uton esetleg keletkező defektnél használhassák.

A szerencsétlenség pillanat műve volt. Az asszony ruhájára kiömlő benzinből jutott a viharlámpának is s annak lángjától a ruhán szétfolyt benzin egyszerre lángba borult és mint egy előfáklya, szabadulni nem tudva a kocsiból, élet után kapkodó sikoly tört elő a szerencsétlen asszony ajkáról.

A soffőr első pillanatban a robbanást akarva megakadályozni, a tartály csővét zárta

el, majd az autót vitte elő, nehogy a földre szétfolyt benzin lángot kapjon.

Az asszonyra pokróccal dobott a raktárkezelő, azonban már akkor rettenetesen összeégett. A ruha teljesen leégett a testéről, a cipő valósággal rásült a lábára, úgy, hogy foslányokban jött le róla, az arca, feje pedig szintén égési seb volt.

Azonnal beszállították a kórházba, ahol dr. Casu Olga orvosnő vette kezelés alá. Állapota aggasztó.

A soffőr könnyelműsége ...

A szerencsétlenség színhelyén rövidesen megjelent Tutoiu rendőrbiztos és bevezette a nyomozást.

Megállapítható a soffőr könnyelműsége, mert az igazán könnyelműség, hogy égő lámpát használjon közvetlen a tartály mellett.

A soffőr is mind a két kezén su yosan összeégett és csak csüförtökön déiben folytathatta útját a szülővel a látogatásra indult kapitány özvegye nélkül ...

(x) Cégbejegyzés. A Marosvásárhelyi Keresk. és Iparkamara felhívja lapunk útján az érdekelteket, hogy okt. 10-ig intézzék el a cégjegyzést a súlyos büntetés elkerülése végett.

(x) A régi százeusok bevonása. Figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy október elsejével teljesen elvesznek a régi százeusok és nem bizonyos, hogy a beváltási határidőt meghosszabbítják. Tehát mindenki igyekezzék régi százeusán tudni.

Az új női kalapok.

A humorhoz mindig lelek
Alapot,
Tegnap láttam egy új női
Kalapot.
Mondhatnám itt remekelt
A kalapos.
Kicsi pörgél, azért mégis
Nívósok,
Hortobágyon viselik a
Csikósok.
Toll van bennük kicsik és nem
Magasok,
Mégis nylik ezt szegény árva
Kakások.
A férfiszív ijedében
Kalapál,
Te jó Isten, ahogy ez a
Kalap — áll.
Ki gyártja ezt, ki az, aki
Csinálja?
Menne ki a divatból a
Gálája.

A leányok és nőtlen urak énekeltek, szavaltak, zongoráztak, hogy az asszonyok jól érezzék magukat a nagy kávé, öt órától — nyolc, fél kilencig. Akkor vagy haza, vagy ha színészek voltak — színházba mentek.

A „nagy kávé” pazar volt.

Habos kávé, csokoládé, kakaó, tea több asztalon. Ki a melyiket akarta, — oda ült. Sütemények, szendvicsek, hideg dolgok, krémek, kuglerkék, fagyalt, gyümölcsök, likörök, borok.

A „kis kávé” a hétnek minden napján volt valahol.

Az igazgatónénál minden kedden csak tanárnék. Az ezredsnénál minden csüförtökön református urinók. Aztán itt-ott összejöttünk.

A gazdag cipcer asszonyok nagy kávéját, hova mi, a tanárnék is mindig hivatalosak voltunk — nem kellett hasonlóval viszonyozzuk.

Mi tea, szendvicsek, sütemény, gyümölcs, egy-egy krém. — amit feladtunk.

A „kis kávé” is egyszerűbb volt. Mindenütt perselyeztünk. Egy-két krajcárt dobunk csak a perselybe. Vagy a reformátusok papjára, vagy a szegény árvák karácsonyjára. Nemes célra.

Egy ízben a reformátusok javára a képző rendezett fényes nagy estélyt. Szép programmal.

Lehívtuk, vagyis felhívtuk Farkas Imrét, akkor fiatal poétát — Pestről — az ő felejthetetlen Igló-városába.

Az estélyünkön énekelt egy löcsei szü-

letésű cipcer leány, aki a rigai opera primadonnája volt. Eppen otthon volt látogatóban és a tanárok felkérték.

Violetta nagy áriáját énekelte a Traviatából. Az énekesnő hosszú, sovány, meglehetősen csunya leány volt és jóval túl az első virágzásán. A szája nagy volt és ki is nyitotta, hogy csodaszép hangja jobban, szabadabban szálljon. Persze mimikával énekelte a gyönyörű operát.

Egyik haszontalan fiu elkacagta magát és hajrá! Karban rákezdték a fiuk. Egy perc alatt végigfutott a kacagás a nagy színháztermen úgy, mint egy telefonjelentés.

A tanárok a szegénytől, a haragtól vörösről arccal, a fiukat kitessekeltek a tereméből és a többi szám alatt egynek sem volt szabad a terembe lépni. Ki volt adva a parancs, hogy az összes fiuk haza mennek. A felügyelő-tanár már intézkedett.

Elment a deákok kedve a kacagástól. — Szégyelltek a leányoktól és féltek a szigorú következményektől.

Egy pár tanárné a kezünkbe vettük az ügyet. Megcírógattuk az öreg direktort és ügyesen franciás ravaszsgal „megfőztük”. Mint „Schober és Curtius”, urat most a franciák.

Úgy, hogy a fiuk reggelig táncoltak, gavallérosan viselkedtek és a művésznőnél „egy kis félreértés” annyira rendbe jött, hogy még táncolt is a fiukkal.

A férjeink zugtak a „vén gyáva” igazgatóra, — lázadoztak ellenünk, de őt nem csaphatták el, mint a kancellárt, meg a külügyminisztert a hívei, mi pedig tovább diktatorkodtunk felettük.

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Szept.

26

1931.

— Halálozás. Jancsó Dániel mérsáros 71 éves korában városunkban csüförtökre virradólag elhunyt. Temetése vasárnap délután lesz.

— Szekeres plebános alapítványa. Szekeres János kapokbányai kath. plebános 47 évi lelkipáztorkodás után nyugdíjba ment, Ez alkalmából nagy takarékossgal összegyűjtött pénzéből százezer leut a csikszere-dai főgimnáziumnak adott tanulmányi alapítvány céljára. A nemeslelkű öregur negyedszázaddal ezelőtt megyénkben, Sósmezőn volt plebános. Hányt-vetett élete volt, gyengén javadalmazott kis falusi plebániakon élt, Tapolcán kezdte, azután jött. Sósmezőre és az utolsó 24 évet egyházáért és a magyarsá-gért folytatott nehéz küzdelemben töltötte Kapnikbányán. Szép alapítványáról elismeréssel kell megemlékeznünk.

— A nagy magyar színész halála. A magyar színjátszás kimagasló egyénisége: Hegedüs Gyula a múlt héten 61 éves korában váratlanul elhunyt. A színészetet Kolozsváron kezdte és innen került föl a Vígsházhoz, ahol első reprezentansa lett a modern magyar naturalista színjátszásnak. A régi, dekoratív, kothurnusos színpadi stílus helyett leegyszerűsített eszközökkel, igaz és élő emberi alakokat hozott a színpadra. A legnagyobb sikerét Molnár Ferenc Ördögének címszerepében érte el, de ezenkívül t bbszáz kitűnő színpadi alakítás sikere fűződik nevéhez. 1906 óta a Színművészeti Akadémia tanára és a Zeneakadémia beszédművészeti tanszakának vezetője volt és keze alól számos kitűnő színész került ki.

— Meglátogattuk a muzeumot. Azaz a berendezés alatt álló muzeumot. Az Arvaház egyik fágas termében szorgalmas munka folyik és a csinos rendben elhelyezett tárgyak már szemléletes fotográfiáit adják a kézdivásárhelyi muzeumnak. A közönség érdeklődését mutatja a muzeum iránt az, hogy napról-napra újabb tárgyakkal gazdagodik az értékes gyűjtemény. A megnyitásától majd tájékoztatni fogjuk olvasóinkat.

A „vén hülye”, ahogy hátmegett neveztek az öreg gavallért, az asszonyok nagy tisztelőjét, Jókayval tartott: „Ha az asszonyok akarják, az Isten se állhat ellen!”

A fiuk hála nevében éjjeli zenével és virágokkal kedveskedtek az „aranyos tanárnék”-nak. És minden viszonzószolgálatra készen voltak.

Rettenetes vén hárpia háziasszonyom volt. Állandóan veszekedett a cselédekkel és heccelte ellenük az uramat.

A deákok, ahogy megtudták, addig szekirozták, minden kitalálható szekaturával — szerelmes levelekkel, házassági ajánlatokkal, apróhirdetésekkkel, hűvadt virágok-rétákkal, macskazenéekkel, hogy a vénasszony ki sem mert menni a kapun. Elköltözött Kassára és mi a legboldogabb nyugalomban élveztük szép lakásunkat tovább.

Gyakrak rándultunk ki az isteni Tatrába. Minden zegét-zugát összejártuk. Több-ször felmentünk a veszedelmes „Lengyel nyereg” tetejére. Ott mindig élénkeltek a diákok: „Szabad hazánkat, oh add vissza nekünk”.

Meglehet, olyan magasból, közel az éghez, az ima hamarabb odatalál.

A Csorba-tó akkori bérloje igen gazdag, református család volt. Télen benn tartak iglói házukban, tavasszal korán felköltöztek. Valahányszor kirándultunk, az összes tanárokat, tanulókat megvendégelték.

Minden nyáron öt-hat hétig ingyen vendégük voltam. Nagyon szerettek minket. Erőszakkal is kivitték.

Október hatodikán többnyire Kézsmárkra rándultunk. Az utban ünnepeztünk.

— A villamos áram és a fogyasztók. Amint me'irtuk, mozgalom indult meg a Kézdivásárhelyi Kereskedők és Kereskedő Ifjak Körén keresztül a villanyáram egységárának redukálására. A mozgalom odaszélesedett, hogy a Kereskedők Köre és az Ipartestület akcióbálpésével a mult vasárnap délelőtt a Vigadó színháztermében nagygyűlésre jöttek össze a fogyasztók. A gyűlést Lukács József ipartestületi elnök nyitotta meg, majd mint előadó, dr. Fekete András ipartestületi ügyész ismerteti a kérdést. Három pontba foglalta a megállapításait, melyek szükségessé teszik az egységárak redukálását. Az életstandartot veszi összehasonlítással és határozati javaslatot terjeszt elő, mely kötelezővé teszi az interimárnak, hogy szerezzen érvényt a fogyasztók kívánásának. Ellenkező esetben kikapcsolják a villanyt és berendezkednek a petroleum világításra. A gyűlést Dávid Dezső, a kereskedők elnöke zárja be. Itt említjük meg, hogy szerdán sikerült a mozgalom vezetőinek elérni azt, hogy tárgyalás alá veszik a kérdést. Addig is a világítási sztrájkot beszüntetik a kereskedők.

— Megkezdődött az iparos tanonciskolában az oktatás. Az iparos tanonciskola igazgatósága tudomására adja a mestereknek, hogy az iparostanonciskolai tanítások megkezdődtek. A még be nem iratkozottak hétfőn jelentkezzenek.

— A megyebíró diadala. A mult heten hirt adtunk arról a hatalmas takarmánytökről, mely Paál Lajos ref. lelkes gazdaságából került ki és amelynek a városi humor „a nagypap diadala” elnevezést adta. Ugy látszik, a példa ragadós, mert más is igyekszik az ő diadalát nyilvánosságra hozni, az az bebizonnyítani, hogy az ő termelésében is akad ritkaság. Nyujtódról ifj. Varga Károly megyebíró egy hatalmas, 1 kg 62 dkg súlyu retket küldött be szerkesztőségünkbe. Ez tényleg ritkaságszámba megy, mert a jóízű retek a harmadik termés gyümölcse. A megyebíró diadalához őszintén gratulálunk. Itt említjük meg, hogy a „nagypap diadalával” a versenyt még Benkő Sándor ny. járásbíró akarta felvenni és ő is kiállított Kézsmárky József kereskedő üzletében egy hatalmas takarmánytökröt. Itt is azonban a tiszteletes uré a diadal, mert az általa kiállított tök 40 kilogramm volt, míg a bíró uré csak 25 kg. Lemaradt egy fejjel.

— Sportélet. A mult vasárnap a KSE. — Nemere mérkőzött. Eredmény a mieink javára 3:1 (2:1). Holnapra a Kövérek—Soványok revanch mérkőzését tervezik.

— Tíz százalék. Mai tárgyalások után 10%-al redukálták a villany áram egységárát.

— A tanonciskoláink sorsa. A tanonciskolák fenntartási hozzájárulását a város költségvetéséből felsőbb helyen törölték, így fennáll az a szomorú helyzet, hogy az idén a két tanonciskola minden támogatás nélkül kell végigküzdjie a tanévet. Mondanunk sem kell, hogy milyen nehéz problema elé állította az illetékes körök szűkmarkúsága a két iskola igazgatóságát. Érdeklődésünkre azt felelték a városháza, hogy az ügyben felterjesztéssel éltek és kérték a költségvetésbe felvett összeg jóváhagyását. Különben az iparostanonciskola tanestülete a mult évre sem kapta meg teljesen a fizetését.

— Andrassy Albert bucsuztatása. Az új főszolgabíró, Gábor Györgyöt e héten üdvözölte hivatalában a kézdijárás jegyzőikara, majd utána a Müller-féle vendéglőben bankett volt, melyen egyben bucsuztak is a régi szolgabírótól, Andrassy Alberttől.

— Megölte a friss vakolás. Szokatlan, egyben megrázó balesetnek esett áldozatul Sepsiszentgyörgyön két pékmunkás. Az Andrásiné-féle pékműhely gazdát cserélve, az új pékmester, Csenusa István nagy javítást végeztetett a műhelyben. Elsőnek mindjárt a pékmestercét alakította át és hogy a munkának minél előbb hozzákezdhesse, a friss vakolást tüzeléssel szárították. A befűtött kemence kellemes meleget árasztott a hideg műhelyben és éjszakai alvásra ott vetültek maguknak ágyat Ursza Jakab resciai születésű 19 éves péksegéd és Kohn Bernát szászrégeni illetőségű 16 éves tanonc. A szerencsétlenek nem is gondolták, hogy nem lesz többé ébredésük. A friss vakolástól szöngáz fejlődött ki és mindkettőjüket megölte. Reggel, amikor fel akarták kelteni őket, nem volt már bennük élet.

— Tüzek az éjszakában. Egymásután két közeli faluban is pusztított a tűz. A mult heten Torján égett el nagyobb mennyiségű szalma, egyik este pedig Futásfalván Márton Károly birtokos csüre hamvadt el a benne levő takarmánnyal.

— Halál a cséplőgépnél. Kézdiszentléleken a cséplőgép mellett dolgozott most szerdán Pászka Géza. Eppen az olajozással foglalkozott, miközben a gép kereké elkapta és valósággal széttronsolta. A cséplőgép tragikus áldozata nős volt, egy gyermek apja. Tegnap temették nagy részvét mellett.

*) Értesítés. Dr. Fekete András és dr. Elekes Béla kézdívásárhelyi ügyvédek értesítik ügyfeleiket, hogy közös ügyvédi irodájukat 1931. október hó 1. ével kezdődőleg szétválasztják és dr. Fekete András irodája Kézdivásárhelyen Főter 18 szám alatt (-21. Udvarter 4 szám-) Jancsó F. Lajos vaskereskedése mellett, — dr. Elekes Béla irodája Kézdivásárhelyen Csernátoni ut 19 szám alatt (Str. Averescu) a Jancsó István féle házban lesz.

— A biatorbágyi katasztrófa. Nagyapparattussal folyik a nyomozás a biatorbágyi merénnyelk után. Eredmény még nincs.

— A hírhedt Tóth Kálmán. Annak idején megírtuk Tóth Kálmán volt kézdívásárhelyi detektiv esetét. A nagystilű gazember román szolgálatba állva, városunkban és Nagyváradon hamis vádakkal sok magyart juttatott börtönbe. A románok is kiismerték és kirúgták. Ezekután még kimerészkedett Budapestre, ahol lefogták és életfogytiglani börtönre ítélték. A Tábla a büntetést 15 évi fegyházra mérsékelte. A Kuria a mult heten megsemmisítette a tábla ítéletét és visszaállította az életfogytiglani fegyházbüntetés joghatályát.

— Magyarországi biztosítási kötvények értékesítése. A Magyar Párt bukaresti tagozatának titkári hivatala közli a bukaresti magyarsággal, hogy akinek magyarországi biztosítási kötvényei vannak, eredeti kötvényeivel legkésőbb október elsejéig jelentkezzenek a Magyar Párt helyiségében, hogy a kötvények értékesítésére csoportosan és idejekorán intézkedéseket lehessen tenni.

— Havazás. Európa számos helyén havazás állott be. Nálunk is erősen lehűt a levegő. A környék magasabb hegyeit hó borítja.

— Aki szemeket árusít... Egy Sz. futásfalvi ember most pénteken szemeket árult a városban. Kék emberi szemeket. Ne tessék megijedni: üveg szemek voltak. A szegény ember még a bekében megvásárolta vagy két tucatot és szeretne nyomorúságában rajtuk tudni. Humornak is keserű, mint maga az élet.

— Okt. 5-én huzás. A Mentőegyesület következő huzása okt. 5-én lesz, melyen a rendes nyereményeken kívül kihúzásra kerül a mult huzásról az el nem adott s kihúzott sorsjegy miatt lemaradt 250,000 leu is.

— A vörös katonák levegőbe röptették a transzibériai expresszt. Londonból jelentik: A charbini amerikai konzul jelentése szerint a transzibériai expresszt, Charbine és a mandzsuriai orosz határállomás között a vörös katonák levegőbe röptették. Az áldozatok száma meghaladja a kétszázat. Pekingben attól tartanak, hogy a merénylet a mandzsuriai helyzetet még jobban kielezi.

— A nemzeti megaláztatás napja. Távol messze keleten ujbol fellángolt a háboru tüze. Japán katonaság egész váratlanul átlépte a kínai határt és megszállotta Mandzsuria nagy részét. Kínában a hivatali körök a szerdai napot, amikor japán csapatok először Kína területére léptek, a „nemzeti megaláztatás napjának” nevezték el. Ezt a kínaiak, mint gyászünnepet ünneplik.

Vegyen még ma Zsidó-kórház sorsjegyet. Huzás okt. 5-én Főnyeremény 1,000,000 leu,

Ott a gimnázium várt ebédvel tanárokat, deákokat.

Engem is, mint Farkas Imrét, ezer kedves, felejthetetlen emlék fűz Igló-városához.

A legszebb és legbüszkébb iglói emlékem, hogy a magyarok glóriás büszkesége, Apponyi Albert gróf poharat emelt reám és kedves bókot mondott nekem.

Egy óriási szabású népiünnepélyt rendeztünk. Nappal kezdődött a ligetben és este folytatódott a nagy bányász-teremben.

Az est fénye, ragyogása a száz magyar ruhás nő ezeregy-éjszakába illő felvonulása volt. Minden vidék népviselete képviselve volt. Kalotaszeg, Torockó, Mezőkövesd, Duna, Tiszamente, Csik, stb.

Az én ruhám keltette a legnagyobb feltűnést. Hétfalusi csángó viselet volt.

Gazdag, mesés, valódi ruha. Egy ottlakó sógornóm kölcsönözte ki a legmódosabb csángó menyecske parádés ünneplőjét.

Csupa nehéz selyem, bársony, himzés és rojt volt az egész ruha. Meggyiszini fejkötő, égő piros székfűkkel díszítve és a fejkötőről tizenkét különböző színű himzett szalag csüngött alá a földig. A piros bársony himzett kabátkát egy széles, ékkövekkel kirakott öv szorította le, kétfelől betűzve két virágos rojtos selyem kendő. Az öv roppant értékes, gyönyörű valami volt.

A gazdag családok kincse és anyáról-leányra marad.

Piros csizmát csináltattam hozzá magas sarokkal. Csodás, káprázatos öltözet volt.

Megvan ma is egy képem róla.

Aznap Apponyi grófék kortes utjukon Iglóra kerültek. Günther volt igazságügyi miniszter és nehány magnás.

Délelőtt beszéltek a bányász teremben, délután átmentek Lőcsére. Estére visszajöttek és megnézték a mi nagy cécónkat.

Diszasztalt terítettünk részükre a pezsgős sátor előtt, a hova be voltam osztva Igló négy szép leányával.

Apponyiék, kik Münnich Aurél vendégei voltak, pontosan megérkeztek a felvonulásra.

Gyönyörű volt. Elveztek is nagy érdekekkel.

A város-kapitánnyal nyitottuk meg a menetet. Természetesen ő is magyar parasztnak öltözve, nagy pántlikás bottal a kezében. Apponyiék előtt csárdást táncoltunk.

Az ezredesné bemutatott Apponyinak. Elmondotta, hogy székely asszony vagyok, messze Székelyországból és a ruhám csángó népviselet.

Bemutatta a szegény uramat is.

Közel jön Apponyi gróf és így szól az uramhoz:

— Engedje meg tanár ur, hogy minden oldalról megnézhessem a feleségét, mert ilyen ideális szép parasztasszonyt soha életemben nem láttam.

Elkérte az övem és kézzől-kézre adva bámulták, addig, amíg a csattja letörött.

Münnich vitte magával Pestre egy ötvöshez megcsináltatni.

A lányok felszolgálták őket. A pezsgő

gőnél a sátramba jöttek, hogy velem igyanak az egészségemre.

Azt kérdezte Apponyi, nem vágyunk hazafelé? Ő úgy tudja, a székelyek nehezen szokják egyebütti.

En — szent igaz nem vágytam, de tudtam, hogy a nagy székely uram vágyódott Erdely után.

— Bizony, kegyelmes uram, már szeretne az én uram haza felé menni! — feleltem.

— Hova, — merre lenne kedve az urának? — kérdi.

— Székelyország felé vágyik.

Két hét mulva át voltunk helyezve a székelykereszturi tanítóképzőbe.

Ugy megsirattam Iglót és úgy megsirattak minket a jó cipcerek, az ismerősök, barátok, a tanulók, a drága jó öreg doktor bácsi.

Megéreztek, hogy örökre bucsuzunk...

Néha most is úgy félálomban, végig járom „Igló város”-t, a fenséges Tátrát, — Hallom a „Lengyel nyereg” tetején az iglói deákok énekét... A tárpataki vizes szomorú zenéjét...

Aztán rohanok tul a Dunán, le a Bajaton mellett Fiuméba.

Összejárom az Adria babónás partvidékeit... A „Miramare” palota erkélyéről nézem a titokzatos vizet... Látom a kopár Karsztokat... A szegény kis görzi fehér-rózsás villákat, a kék Isonzó partján...

Emlékek, melyeket... Melyeket semmi pénzért nem válthatnának meg tőlem...

A város hivatalos hirdetései

Primăria Comunei Urb. Târgul-Săcușesc.

No. 4136/1931.

Publicațiune.

Având în vedere, ca licitație publică minuenda publicată la 15 Septembrie 1931 pentru furnizarea a 500 m³ pietriș de bazalt sau granit — în lipsa de oferte a rămas fără rezultat se aduce la cunoștința publică ca Primăria orașului Târgul-Săcușesc ține a II-a licitație publică minuendă la 15 Octombrie 1931 ora 11 a. m. în cabinetul primarului.

Prețul de strigare 200 Lei de m³.

Garanția este 5% din totalul furnituri.

Licitația se va ține conform disp. art. 88—110 din Legea Cont. Publ.

Caietul de sarcini se pot vedea la Primăria orașului în biroul Serv. Economic în orele oficiale.

Hirdetmény.

Arra való tekintettel, hogy 500 m³ tört kavics szállítványozására f. év szeptember 15-re kitűzött árlejtés ajánlat hiánya miatt eredménytelen maradt, a Târgul-Săcușesci ideiglenes bizottság 1931 október 15-én d. e. 11 órájára zárt írásbeli ajánlatokkal újabb árlejtést tart. — Kikiáltási ár 200 lei köbméterenként.

Biztosíték a szállítmány értékének 5%-a

Az árlejtésnél a számviteli törvény 88—110 §-ai irányadók.

Az árverési feltételek a városi tanács gazdasági hivatalában megtekinthetők.

Târgul-Săcușesc, la 21 Septembrie 1931.

Președ. Com. Int.:

Secretar Gen.:

(ss) C. Nastasi

(ss) R. Cosma

No. 4137/1931.

Publicațiune.

Având în vedere, cu licitație publică la 15 Septembrie 1931 pentru arendarea pivniței de sub edificiul Primăriei — în lipsa de oferte a rămas fără rezultat se aduce la cunoștința publică ca Primăria orașului Târgul-Săcușesc ține a II-a licitație publică la 8. Octombrie ora 11 a. m. în cabinetul primarului.

Prețul de strigare: 1500 Lei anual condițiile se pot vedea la Primăria Târgul-Săcușesc.

Licitațiunea se va ține în conf. cu art. 88—110 din Legea Cont. Publ.

Hirdetmény.

Arra való tekintettel, hogy a városháza alatti pince helyiség bérbeadására 1931. szeptember 15-re kitűzött nyilvános árverése ajánlat hiánya miatt eredménytelen maradt, a Târgul-Săcușesci ideiglenes bizottság 1931. október 8-án délelőtt 11 órájára újabb árverést tart.

Kikiáltási ár: 1500 Lei évi bér.

Az árverésnél a számviteli törvény 80—110 §-ai irányadók.

Feltételek a Primárián megtekinthetők.

Târgul-Săcușesc, la 21 Septembrie 1931.

Președ. Com. Int.:

Secr. Gen.:

C. Nastasi

R. Cosma

No 4152/1931

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 15 Octombrie 1931 ora 10 a. m. se va ține în cabinetul primarului al orașului Târgul-Săcușesc licitație publică pentru procurarea 49 q. ovăș.

Prețul de strigare este 330 Lei un q.

Licitație se va ține în conformitate cu art. 88—110, însluie din Legea cont. publ. regulamentului O. C. L. și norme publicate în Mon. Of. No. 127 din 4 Junie 1931

Toate persoanele cari vor lua parte la licitație vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5 la sută din valoarea furniturilor oferite, iar oferta se va face numai în conformitate cu caietele de sarcini, cari pot fi văzute în fiecare zi dela ora 11 până la 1 biroul Serv. economic.

Hirdetmény.

Közölni tesszük, hogy 1931 október 15-én d. e. 10 órakor a kézdívasárhelyi hivatalban 40 q. zab beszerzésére árlejtést tartunk.

Kikiáltási ár 330 L. mm.-ként.

Az árlejtés a számviteli törvény 88—110 §-ai alapján történik.

Az ajánlattevők az ajánlatot egyidőben a szállítmány értékének 5%-át biztosítékként tartoznak letétbe helyezni. Az ajánlatok az árverési feltételek értelmében készítenők el, amelyek a városi gazdasági hivatalban mindennap d. e. 11—1 óráig megtekinthetők.

Târgul-Săcușesc, la 22. Septembrie 1931.

Președ. Com. Int.:

Secretar Gen.:

(ss) C. Nastasi

(ss) R. Cosma

Oktoberben nyolc huzása lesz a Zsidó-kórház sorsjegynek

■ Így érdemes vele játszani!

A mozi műsora.

Szombaton és vasárnap a közismert — városunkban is nagy tetőzettel előadott — színpadi operett „A diák-szerelmek” filmváltozata: „Ha egy diák szeret” kerül előadásra. A pompás felépítésű, 11 felvonásos filmoperette utolsó felvonása — egy hatásos esküvői jelenet — természetes színezésével, csodálatos hatást kelt.

A mai amerikai fiatalság életének izgalmas filmje ez a csodás hatású operett, a melyet szebbnél: szebb melódiák és chansonok tesznek változatossá.

A legközelebbi műsor október 3—4-én, szombaton és vasárnap: „Eltűnt hajók szigete” technikailag a legkételetesebb attrakciós hangos film izgalmas, sohasem látott tengeri felvételekkel. Egy film, melynek mindvégig izgalmas cselekményen keresztül a legcsodásabb vidékeken átvesszeli a nézőt. Világláger a szó legteljesebb értelmében és a zenei aláfestése egy külön zenei élmény, melyet gyönyörűen interpretál a Vitaphon 150 tagú zenekara. (as—nő.)

Bárki mindent kap

teljes megelégedésére és biztos jó eredményt ér el, ha most össze! szükségletét jácint-, tulipán- és egyéb pompás virághagymákban Hollandiából, továbbá főzelek-, virág- és mezőgazdasági magvait, növényeit, legnemesebb rózsáit MÜHLE ÁRPÁD cégnél, udvari szállító, magkereskedés és kertészeti telepén, TIMIȘOARA III/22 (Alapítattott 1875) szerzi be. Árjegyzék kíváratára ingyen és bérmentesen.

„MEDIATOR” Általános Kereskedelmi és Magántájékoztató Iroda, Kézdívasárhely.

Működését Kézdívasárhelyen 1931 október 1-én Averescu ut (v. Gábor Áron utca) 3 szám alatt megkezdi.

Foglalkozik mindennemű kereskedelmi üzlet lebonyolításával: Kölcsön és ingatlan közvetítés, információk, inkasszó megbízások teljesítésével.

Eljár: Utazási igazolványok, vízum és más magán-természetű ügyekben.

Direkt összeköttetések az ország összes nagyobb városaival.

Elfogad mindennyelvre történő fordításokat. Felvilágosításokkal díjmentesen szolgál.

Elvállal óra-könyvelést. Megfelelő számu jelentkezés esetén könyvelési és levelezési kurzust tart.

Fuvar-szolgálatok revidálása stb.

Az Erdélyi Református Egyházkerület jótékonycélú sorsjátékának tervezete.

Össznyeremények:

Leu 3,500.000

Minden nyeremény készpénzben fizetve.

KOLOZSVÁRI TAKARÉKPÉNZTÁR ÉS HITELBANK R.-T.Megrendeléseket legpontosabban teljesít a **KOVÁCS-hirlapiroda** TÂRGUL-SĂCUESC Sos. Averescu (v. Gábor Áron-utca.) 1 szám

HUZÁS:

I. 1931 november 30.

350 drb. a Leu	300 Lei	105.000
200 „ „ „	500 „	100.000
35 „ „ „	3.000 „	105.000
15 „ „ „	5.000 „	75.000
10 „ „ „	10.000 „	100.000
5 „ „ „	20.000 „	100.000
1 „ „ „	50.000 „	50.000
1 „ „ „	100.000 „	100.000
1 „ „ „	200.000 „	200.000
618 drb.	Leu 935.000	

Minden huzás után a nyerőszámokat a Monitorul Oficialban, a napilapokban és egyházi lapokban közli a Központi Sorsjegyiroda

Egy sorsjegy ára

100 Leu.

II. 1931 december 22

350 drb. a Leu	300 Lei	105.000
200 „ „ „	500 „	100.000
35 „ „ „	3.000 „	105.000
15 „ „ „	5.000 „	75.000
10 „ „ „	10.000 „	100.000
5 „ „ „	20.000 „	100.000
1 „ „ „	50.000 „	50.000
1 „ „ „	100.000 „	100.000
1 „ „ „	200.000 „	200.000
618 drb.	Leu 935.000	

Főnyeremény:

Leu 1,000.000

Nyeremények kifizetését biztosítja a

KOLOZSVÁRI TAKARÉKPÉNZTÁR ÉS HITELBANK R.-T.

TÂRGUL-SĂCUESC Sos. Averescu (v. Gábor Áron-utca.) 1 szám

III. 1932 január 20

350 drb. a Leu	300 Lei	105.000
200 „ „ „	500 „	100.000
35 „ „ „	3.000 „	105.000
15 „ „ „	5.000 „	75.000
10 „ „ „	10.000 „	100.000
5 „ „ „	20.000 „	100.000
1 „ „ „	50.000 „	50.000
1 „ „ „	100.000 „	100.000
1 „ „ „	200.000 „	200.000
598 drb.	Leu 1.000.000	

Videkre postán

117 Leu.

Értesítem a m. tisztelt közönséget, hogy a postával szemben, az Apró-féle lakásban

s ó r a k t á r t n y í t o t t a m

Mindenajta só nálam szerezhető be angroban és olcsón.

Kérve b. pártfogást, vagyok

Tisztelettel:

Radu Bunghez.

Vegyileg tisztít és fest
és présel többféle minőségben,
elveszitené, = legjutányosabb árban

női- és férfi ruhákat,

plissézozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest
— női és férfi kiizzadi filz kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját

Bartos Boldizsár

TÂRGUL-SĂCUESC — KÉZDIVÁSÁRHELY

Iskolatáskák, író- és rajzszerkek, irodai felszerelések, jutányos árban beszerezhetők a Kovács-hirlapirodában.
Bármily nyomdai munkát felvállalunk és rendkívül jutányos árban és izléses kivitelben szállítunk.

Tipografia „MINERVA” nyomda Târgul-Săcușesc (Kézdívasárhely). 1931.